

شکاف طبقاتی

ضریب جینی به عنوان شاخص شکاف طبقاتی از ۳۶۵ هزارم در سال ۱۳۹۱ به ۴۰۰ هزارم در سال ۱۳۹۹ رسید یعنی افزایش ۹/۵ درصدی شکاف طبقاتی در دولت گذشته رخ داده است که بالاترین میزان در دهه‌های اخیر است. دولت حسن روحانی بدترین عملکرد را در زمینه توزیع برابر درآمد داشت و در هشت سال گذشته ضریب جینی بیش از دولت‌های گذشته افزایش یافت. (جدول ۹)

تورم

دولت گذشته در افزایش نرخ تورم، همه رکوردهای قبلی را شکست. به عنوان مثال، نرخ تورم مناطق شهری از ۳۳/۹ درصد در تیرماه ۱۳۹۲ به ۴۳/۷ درصد در تیرماه ۱۳۹۹ افزایش یافت. نرخ تورم مناطق روستایی هم از ۳۹/۴ درصد در تیرماه ۱۳۹۲ به ۴۷/۳ درصد در تیرماه ۱۳۹۹ افزایش یافت. (جدول ۱۰) نرخ تورم مناطق روستایی کشور در مردادماه ۱۴۰۰ به بالاترین سطح خود در دهه‌های اخیر رسید. بر اساس گزارش مرکز آمار، نرخ تورم مناطق روستایی کشور در مردادماه به ۴۸/۷ درصد رسید که از زمان تهیه و انتشار این آمار در سال ۱۳۷۶ تاکنون بالاترین رقم محسوب می‌شود. بر اساس گزارش مرکز آمار، نرخ تورم مناطق شهری کشور نیز در مردادماه به ۴۴/۵ درصد رسید که بالاترین رقم آن در دو دهه اخیر محسوب می‌شود. بالاترین رقم تورم مناطق شهری کشور طبق گزارش بانک مرکزی مربوط به دولت رفسنجانی است که به ۴۹/۵ درصد رسید.

افزایش هزینه‌های خانوارها

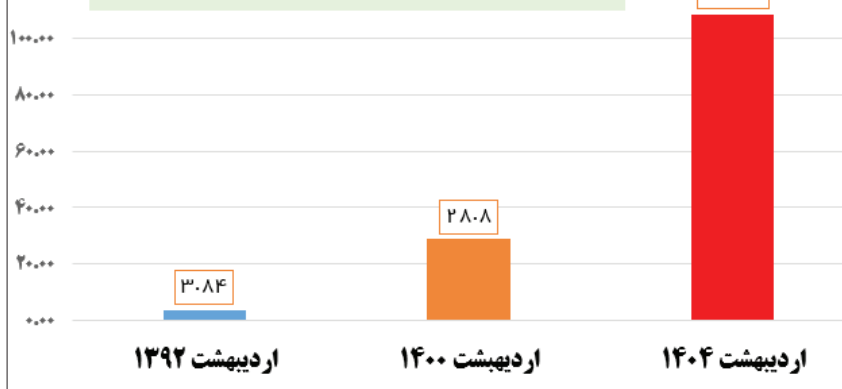
در دوره هشت‌ساله دولت گذشته، متوسط هزینه زندگی مردم در روستاها ۲۲۲ درصد افزایش یافت. متوسط هزینه کل ناخالص در مناطق روستایی کشور در سال ۱۳۹۱ حدود ۱۰/۸ میلیون تومان بود که در سال ۱۳۹۹ به ۳۴/۹ میلیون تومان افزایش یافت که بیانگر رشد ۲۲۲ درصدی است. به عبارت دیگر هر خانوار روستایی نسبت به پایان دولت دهم، مجبور است ۲۴ میلیون تومان هزینه بیشتری متحمل شود.

متوسط هزینه کل ناخالص سالانه خانوارها در مناطق شهری کشور از ۱۶/۴ میلیون تومان در سال ۱۳۹۱ به ۶۳/۴ میلیون تومان در سال ۱۳۹۹ رسید که افزایش ۲۸۶ درصدی یافته است. (جدول ۱۱)

رشد اقتصادی

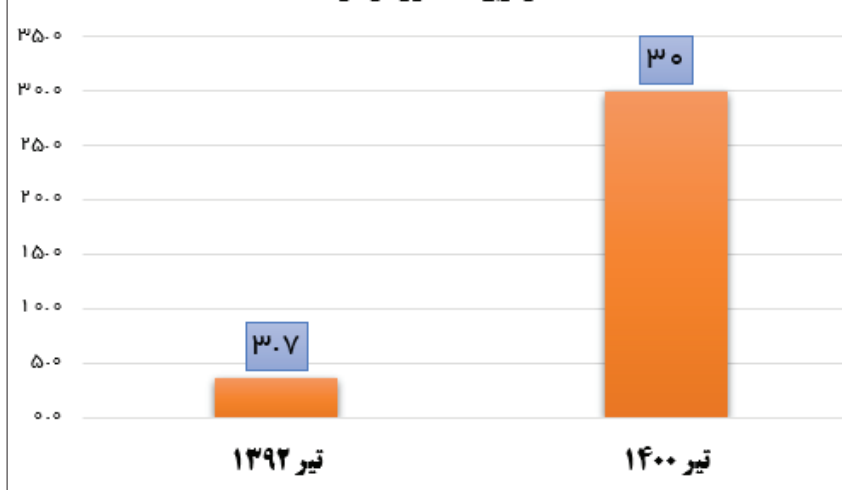
دولت رئیسی در حالی شکل گرفت که متوسط رشد اقتصادی ۸ ساله دولت گذشته نزدیک به صفر بود که کمترین

پیش‌بینی قیمت مسکن در صورت ادامه دولت روحانی

نمودار شماره ۵

قیمت مسکن در تهران

نمودار شماره ۶

بدین ترتیب رشد اقتصادی کشور در پاییز ۱۴۰۰ نسبت به پاییز سال قبل ۳/۵ برابر شده است.

رشد اقتصادی کشور بدون نفت هم در پاییز ۱۴۰۰ به ۳/۸ درصد رسیده در حالی که در پاییز سال ۱۳۹۹ رشد اقتصادی بدون نفت کشور فقط ۰/۶ درصد بود. بر این اساس، رشد اقتصادی بدون نفت کشور در اولین فصل عملکرد دولت سیزدهم بیش از ۶ برابر نسبت به فصل مشابه دولت قبل رشد کرده است. این آمار نشان می‌دهد که رشد اقتصادی در دولت سیزدهم صرفاً ناشی از افزایش صادرات نفت نبوده و سایر بخش‌های اقتصادی هم رشدهای به مراتب بهتری نسبت به دولت قبل داشته‌اند. (جدول ۱۳)

بر اساس گزارش مرکز آمار، در ۹ ماهه سال ۱۴۰۰ تولید ناخالص داخلی (GDP) به قیمت ثابت سال ۱۳۹۰ به رقم ۵۴۹۷ هزار میلیارد ریال با نفت و ۴۷۲۰ هزار میلیارد ریال بدون احتساب نفت رسید، در حالی که رقم مذکور در مدت مشابه سال ۱۳۹۹ با نفت ۵۲۳۱ هزار میلیارد ریال و بدون نفت ۴۵۴۶ هزار میلیارد ریال بوده که نشان از رشد ۱،۵ درصدی تولید ناخالص داخلی با نفت و ۳،۸ درصدی تولید ناخالص داخلی بدون نفت در ۹ ماهه سال ۱۴۰۰ دارد.

این در حالی است که در مدت مشابه

رقم بین دولت‌ها است. متوسط رشد اقتصادی بدون نفت هم در ۸ سال گذشته فقط ۱/۳ درصد بود که نسبت به سایر دولت‌های قبل فاجعه است. متوسط رشد درآمد ملی کشور در ۸ سال دولت گذشته منفی ۱/۸ درصد شده در حالی که در دولت‌های نهم و دهم مثبت ۲/۸ درصد بود. (جدول ۱۲) متوسط رشد بخش صنعت در ۸ سال دولت گذشته فقط ۱/۶ درصد بود در حالی که در دولت‌های نهم و دهم ۵/۵ درصد بود. متوسط رشد بخش ساختمان در دولت گذشته منفی ۴/۶ درصد شد در حالی که در دولت‌های نهم و دهم مثبت ۴/۶ درصد بود. نتیجه رشد منفی بخش ساختمان، عدم تولید کافی مسکن و گرانی سرسام‌آور آن بوده است.

بر اساس گزارش مرکز آمار، رشد اقتصادی کشور در پاییز ۱۴۰۰ که اولین فصل عملکرد دولت سیزدهم محسوب می‌شود، نسبت به مدت مشابه سال ۱۳۹۹ بیش از ۳/۵ برابر شد.

داده‌های مرکز آمار بیانگر آن است که در پاییز ۱۴۰۰ نرخ رشد اقتصادی کشور به قیمت‌های ثابت سال ۱۳۹۰ به ۳/۹ درصد افزایش یافت، در حالی که در پاییز سال ۱۳۹۹ نرخ رشد اقتصادی کشور ۱/۱ درصد بود.